

Nr 145

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av en allmänna arvsfonden tillfallen fastighet, m. m.; given Stockholms slott den 30 mars 1962.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 mars 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler frågor om försäljning av en allmänna arvsfonden tillfallen fastighet och inlösen av en under tullverkets förvaltning stående fastighet samt anför därvid följande.

1.

Den 13 februari 1959 avled i Berlin därstädes bosatta svenska medborgaren fru Ella Swartling, utan att efterlämna närmare släktingar än kusiner. Bland tillgångarna i boet ingår — förutom lös egendom i såväl Sverige som Tyskland — en fastighet i Berlin-Friedenau, Cranachstrasse 17—18, Berlin-Schöneberg (Väst-Berlin) med ett taxeringsvärde av DM 133 900 eller 166 036 svenska kronor.

Kammaradvokatfiskalsämbetet har hos Kungl. Maj:t gjort framställning om försäljning av förenämnda fastighet samt därvid framhållit bl. a. följande.

Frågan om rätt att taga arv efter Swartling skall jämlikt 1 kap. 1 § lagen den 5 mars 1937 om internationella rättsförhållanden rörande dödsbon be-

dömas enligt svensk rätt, enligt vilken kusiner ej är arvsberättigade. Ämbetet har därför ansett sig böra för allmänna arvsfonden såsom enda arvinge i boet göra gällande arvsrätt även till Swartlings i Tyskland befintliga egendom. Då arvsfondens rätt till egendom, som svensk medborgare efterlämnat utom riket icke reglerats i sagda lag, beror det på lagen i det land, i vilket sådan egendom finnes, om fondens anspråk kan godtas. I Tyskland synes inga invändningar ha gjorts beträffande arvsfondens rätt i förevarande fall.

Ämbetet har tillstyrkt försäljning av fastigheten.

Departementschefen. I likhet med kammaradvokatfiskalsämbetet anser jag, att ifrågavarande fastighet bör försälas. Härtill erfordras riksdagens medgivande. Därest dylikt medgivande lämnas, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma de närmare villkoren för försäljningen.

2.

Generaltullstyrelsen har i skrivelse den 13 mars 1962 hemställt om medgivande för Uddeholms Aktiebolag, Aktiebolaget Mölnbacka-Trysil och Sångkällforsen Aktiebolag att i samband med vattenreglering inlösa en tullverkets fastighet i Långflon, Värmlands län.

Ifrågavarande fastighet har registerbeteckningen Aspberget 1¹⁴⁷ i Norra Finnskoga socken och omfattar ett markområde av 2 354 kvadratmeter med en expeditjonsbyggnad och ett bostadshus.

Förenämnda bolag har hos Västerbygdens vattendomstol anhängiggjort ansökningsmål om tillstånd att vid Sälgforsen i Klarälven i Finnskoga-Dalby kommun uppföra en kraftanläggning. Generaltullstyrelsen framhåller, att denna anläggning och därmed sammanhängande reglering av Klarälvens övre vattenflöde bedömes komma att medföra stora skadeverkningar av såväl teknisk som samhällelig natur för ifrågavarande fastighet. Sedan styrelsen jämlikt bestämmelserna i vattenlagen påkallat inlösen av fastigheten, har preliminär uppgörelse träffats härom. Å fastigheten har år 1957 satts ett taxeringsvärde av 101 500 kronor, varav för marken 1 500 kronor och för byggnaderna 100 000 kronor. I generaltullstyrelsens delfond av statens allmänna fastighetsfond har fastigheten redovisats med ett ursprungligt fastighetsvärde av 225 102 kronor 53 öre, varav i markvärde 3 636 kronor 48 öre och i byggnadsvärde 221 466 kronor 5 öre. Mot byggnadsvärdet står per den 30 juni 1961 grund- och årsavskrivningar om sammanlagt 74 240 kronor 53 öre, varför byggnadernas återstående oavskrivna värde den 30 juni 1961 utgjorde 147 225 kronor 52 öre. Byggnaderna har vid en av sökandebolagen genom ojävig värderingsman gjord värdering åsatts ett värde av 112 900 kronor. Vid den preliminära uppgörelsen har bolagen förklarat sig villiga inlösa fastigheten för ett belopp av 151 000 kronor.

Rörande statsverkets behov av fastigheten anför generaltullstyrelsen följande.

Fastigheten är för närvarande icke erforderlig och kan på grund av förenämnda skadeverkningar lämpligen icke användas för tullverkets eller —

såvitt styrelsen kunnat bedöma — för annan statlig myndighets behov. Icke heller torde efter vattenregleringens genomförande behov av någon fastighet i Långflon för tulltjänsten komma att uppstå inom överskådlig framtid. Härtill bidrager i icke oväsentlig mån det förhållandet, att en vid Långflon nu befintlig hängbro över Klarälven i samband med vattenregleringen kommer att borttagas, vilket medför att förbindelse mellan älvens västra och östra strand kommer att helt saknas vid Långflon. Expeditionsbyggnaden disponeras för närvarande av norska tullverket för den gemensamma tullstationen (Söndre Trysil), men stationen kommer inom kort att förläggas på norsk sida av gränsen till Lutfallet.

Departementschefen. Som framgår av det föregående synes ifrågavarande fastighet icke längre vara erforderlig för tullverkets eller annan statlig myndighets behov. Det erbjudna inlösenbeloppet, 151 000 kronor, synes under förhandenvarande omständigheter böra godtagas. Villkoren i övrigt vid överlåtelsen torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma.

Hemställan. Under åberopande av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

dels att den allmänna arvsfonden efter fru Ella Swartling tillfallna fastigheten i Berlin-Schöneberg må försäljas på de villkor, Kungl. Maj:t bestämmer;

dels ock att den under tullverkets förvaltning stående fastigheten Aspberget ¹⁴⁷ i Norra Finnskoga socken må inlösas av Uddeholms Aktiebolag, Aktiebolaget Mölnbacka-Trysil och Sångkällforsen Aktiebolag för en lösensumma av 151 000 kronor och på de villkor i övrigt, Kungl. Maj:t bestämmer.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gösta Smith